

Lieve Lauren

Lieve Lauren

I.D. Leeuwerink

Eerder verschenen:

Liefde, Leven en God (2013)

ISBN: 9789461937667

De Schrijver (2014)

ISBN: 9789491164675

Lieve Lauren

Copyright © 2015 I.D. Leeuwerink

Auteur: I.D. Leeuwerink

Druk: www.pumbo.nl

Omslagontwerp: I.D. Leeuwerink i.s.m. Pumbo.nl

Vormgeving binnenwerk: I.D. Leeuwerink

Roman/waargebeurd.

ISBN 978-94-92182-39-5

Leeuwerink.eu

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of auteur.

Inhoudsopgave

Lieve Lauren (2014)	7
Ik heb besloten haar te zoeken.	9
Lieve Lauren (2013)	11
De eerste stap.	12
Lieve Lauren (2012)	14
De juiste persoon?	15
Lieve Lauren (2011)	16
Een email terug.	18
Lieve Lauren (2010)	19
Bijna onderweg.	21
Lieve Lauren (2009)	23
Onderweg (1)	25
Lieve Lauren (2008)	26
Onderweg. (2)	27
Lieve Lauren (2007)	29
Waar is ze?	31
Lieve Lauren (2006)	33
Gevonden.	35
Lieve Lauren (2005)	36
Bij het graf. (1)	37
Lieve Lauren (2004)	38
Bij het graf. (2)	40
Lieve Lauren (2003)	41
Herinneringen. (1)	43
Lieve Lauren (2002)	45
Herinneringen. (2)	46
Lieve Lauren (2001)	47
Bijna thuis.	48
Lieve Lauren (2000)	50
Mijmeren.	52
Lieve Lauren (1999)	53
Na een heerlijk nacht.	55
Lieve Lauren (1998)	56

Rustig middagje.	58
Lieve Lauren (1997)	59
Een week later.	61
Lieve Lauren (1996)	63
Ik moet terug.	65
Lieve Lauren (1995)	67
Daar ben ik weer.	68
Lieve Lauren (1994)	70
Afscheid vieren.	72
Lieve Lauren (1993)	74
Naar huis.	76
Lieve Lauren (1992)	77
De toekomst.	78
Lieve Lauren (1991)	79
Gedichtje voor Lauren.	81

Lieve Lauren (2014)

Dit is de laatste brief die ik je zal schrijven nu ik je eindelijk heb gevonden. Het voelt vreemd om dat te zeggen en hopelijk hoef ik me volgend jaar ook niet te bedenken dat ik toch weer een brief aan je zal schrijven, die ik je natuurlijk nooit zal kunnen laten lezen. Het zoeken is veel sneller gegaan dan ik ooit had durven hopen, om daarna te beslissen wanneer ik bij je langs zou gaan heeft me wat meer moeite gekost.

Overigens heb ik vandaag pas ontdekt hoe jong je toen eigenlijk was. Ik dacht dat je toch net iets ouder was dan de elf, bijna twaalf jaar. Maar het veranderd verder weinig aan hoe ik je herinner en wat ik toen en nu nog voor je voel blijft ook hetzelfde. Na bijna vierentwintig jaar ineens verschijnen om je eens te bezoeken is en blijft niet iets dat ik lichtvoetig doe. Hopelijk helpt het me wel om het eindelijk eens af te sluiten zodat ik wat minder last heb van je schijnaanwezigheid bij elke vrouw die ik tegenkom. Het klinkt natuurlijk vreemd maar wanneer ik iemand tegenkom die ik wel leuk vind blijf je in mijn hoofd. Ik vergelijk ze niet met je uiterlijk, dat kan immers niet, maar het gevoel dat jij me gaf vergelijk ik op de een of andere manier wel met wat ik op dat moment denk te voelen. Ook jouw karakter speelt vaak mee, jij was altijd zo spontaan en open naar me toe, zou deze vrouw dat ook in haar hebben? Die glimlach die altijd in jouw mondhoeken lag, zelfs op een moment dat er iets fout ging... dat is één van de kleine dingen die ik aan je mis en die ik altijd probeer te vinden in een eventuele partner. Maar ik ga nu afsluiten, ik zie je ten slotte snel. Ik neem de

brieven van de afgelopen jaren met me mee en zal ze aan je voorlezen. Voor nu ga ik slapen, tot snel lieve schat.

Ik heb besloten haar te zoeken.

Het is al lang geleden dat ik Lauren voor het laatst zag en sprak, helaas is het contact abrupt verbroken. Zij nog iets jonger dan ik, zelf was ik zestien. Mijn zeventiende verjaardag lag om de hoek. Een paar jaar verschil, op die leeftijd toen best groot, maar toch begon er iets te groeien tussen ons. Nee er was geen enkele sprake van lichamelijk contact, daar waren we beiden nog niet aan toe. Zij was daar te jong voor, zelf was ik daar ook nog niet mee bezig. Voor mijn leeftijd was ik waarschijnlijk wel wat traag te noemen op dat gebied. Maar het was voor ons allebei wel duidelijk dat we elkaar veel beter wilden leren kennen. Helaas ging dat dus niet door, ineens was ze niet meer aanwezig op de manege waar zij een pony had en ikzelf via de ruiter vereniging van het bedrijf waar mijn vader werkte reed. Mijn vader heb ik helaas nooit bewust gekend, hij overleed toen ik anderhalf was. Maar zijn voormalige werkgever zorgde toen en volgens mij nu nog goed voor de werknemers en hun gezinnen.

Hoe dan ook, het was er altijd gezellig op die manege. Een aantal maanden eerder zag ik haar voor het eerst, en ja vanwege het leeftijdsverschil zag ik haar inderdaad niet staan. Wel had ik af en toe wat sporadisch contact met haar broer die wat ouder was. Hij zat qua leeftijd een beetje tussen ons in. Lauren en haar broer trokken meestal wel met elkaar op zodat Lauren op deze manier ook wat meer contact met me kreeg. Na een tijdje merkte ik echter dat ze haar broer wat makkelijker zijn eigen gang liet gaan, zelf vond ze het steeds leuker om met mij op te trekken. Omdat ze zelf altijd heel vrolijk was en over van alles en nog wat met me kon praten vond ik het zelf ook steeds leuker dat ze bij me aan een tafeltje kwam zitten, of dat we samen door de stallen liepen. Wanneer ik het ergens moeilijk mee had wist ze me meestal binnen een paar minuten weer aan het lachen te krijgen. Op de schaarse momenten dat ze zelf ergens mee zat en mij om advies vroeg lag er nog steeds een glimlach in haar mondhoeken verborgen. Soms had ik dan ook het gevoel dat ze wat ouder was, ze wist gewoon net iets volwassener op mij over te komen in ieder geval.

Maar toen zag ik haar dus niet meer, ze kwam niet meer op de manege. Hoe zou het geweest zijn als ze niet uit mijn leven verdwenen was? Geen idee natuurlijk, al heb ik mijn hersens en gevoelens er wel eens mee lastig gevallen. Thuis heb ik het niet verteld, later pas.

Inmiddels ben ik al weer veertig, nog steeds alleen en nooit een echte relatie gehad. Nee, niet omdat ik haar zo mis. Al doe ik dat nog steeds. Vooral omdat ik nooit afscheid heb kunnen nemen van haar, dat is dan ook de reden dat ik heb besloten om op zoek te gaan. Ik wil haar vinden, alles een plekje geven en dan zie ik wel hoe het verder gaat.